

Izabela Dembowska

Doktorantka w Katedrze Kryminalistyki
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii
Uniwersytet Wrocławski

Wykorzystanie materiałów zgromadzonych podczas stosowania operacyjnej i procesowej kontroli rozmów (postulaty *de lege lata*)

Kontrolę operacyjną zalicza się do jednej z najbardziej skutecznych metod uzyskiwania informacji na temat czynów przestępnych, sprawców i dowodów ich winy. Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy, jest to bardzo „agresywne” narzędzie w rękach Policji, które istotnie ingeruje w sferę prywatności i tajemnicy komunikowania się¹. Procesowa kontrola rozmów czy też kontrola operacyjna ogranicza prawo do prywatności oraz wolności komunikowania się zagwarantowane w art. 49 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej², art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności³ oraz w art. 17 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych⁴, dlatego też stosowanie tych czynności dowodowych jest dopuszczalne tylko w ściśle określonych prawem sytuacjach.

W obowiązującym ustawodawstwie zastały przewidziane dwie formy „podśluchu”: procesowy – uregulowany w rozdziale 26 Kodeksu postępowania karnego⁵ oraz tzw. pozaprocessowy – uregulowany w ustawach policyjnych, tj. w ustawie o Policji (art. 19), ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (art. 27), ustawie o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (art. 17), ustawie o Straży Granicznej (art. 9e), ustawie o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Służbie Wywiadu Wojskowego (art. 31), ustawie o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (art. 31), ustawie o kontroli skarbowej (art. 36c)⁶.

¹ Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 6/07.

² Art. 49 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483).

³ Art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284).

⁴ Art. 17 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (Dz. U. z 1994 r. Nr 23, poz. 80).

⁵ Art. 237–242 ustawy – Kodeks postępowania karnego z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.).

⁶ Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 z późn. zm.), ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 z późn. zm.), ustawa z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 z późn. zm.), ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997 z późn. zm.), ustawa z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65 z późn. zm.), ustawa z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu

W myśl przepisu art. 237 k.p.k. podsłuch procesowy obejmuje kontrolę i utrwalanie treści rozmów telefonicznych, ale również kontrolę i utrwalanie przy użyciu środków technicznych treści innych (niż telefoniczne) rozmów lub przekazów informacji, w tym korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną (art. 241 k.p.k.). Należy rozumieć, iż czynność ta polega na niejawnym podłączeniu się do urządzeń telekomunikacyjnych w celu rejestrowania za pomocą specjalnej aparatury technicznej przekazywanych informacji i utrwalania przy użyciu środków technicznych treści przekazywanych informacji innych niż rozmowy telefoniczne m.in. za pomocą komunikacji radiowej, poprzez modem, Internet, telefax, pocztę głosową.

Natomiast kontrola operacyjna stosowana w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych polega na kontrolowaniu treści korespondencji, zawartości przesyłek oraz stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób niejawni informacji i dowodów oraz ich utrwalanie, a w szczególności treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnej (art. 19 ust. 6 ustawy o Policji). Oznacza to, że stosuje się kontrolę operacyjną za pomocą specjalnej aparatury, która rejestruje rozmowy przeprowadzane w pomieszczeniach lub na wolnej przestrzeni. Stosuje się również podsłuch elektroniczny – za pomocą aparatury wychytującej dźwięk na odległość, mikrofonów ukrytych w pomieszczeniach, tzw. pluskiew pokojowych. Podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną oraz podmioty świadczące usługi pocztowe są obowiązane do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez Policję kontroli operacyjnej (art. 19 ust. 12 ustawy o Policji).

Przepisy regulujące obie formy podsłuchu posługują się terminem „środków technicznych”, do których należy zaliczyć wszelkie urządzenia służące tajnemu uzyskiwaniu oraz utrwalaniu treści rozmowy i informacji zawartych sygnałach, znakach i obrazach, w tym również w elektronicznych systemach przekazu i przetwarzania danych. W uproszczeniu obejmują one np. fax, pocztę elektroniczną, pocztę głosową, porozumiewanie się w Internecie za pomocą dźwięku i obrazu, ale również podsłuch elektroniczny i podgląd w mieszkaniach prywatnych.

Procesowa kontrola rozmów

Stosowanie kontroli i utrwalanie treści rozmów telefonicznych może odbywać się w granicach ściśle określonych w ustawie – Kodeks postępowania karnego. Zgodnie z art. 237 § 3 i 4 k.p.k., który określa granice przedmiotowe i podmiotowe podsłuchu

Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 709 z późn. zm.), ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 123, poz. 1353 z późn. zm.).

procesowego, kontrola treści rozmów może być stosowana tylko wtedy, gdy toczące się postępowanie (w fazie *in rem* lub fazie *in personam*) lub uzasadniona obawa popełnienia nowego przestępstwa dotyczą przestępstw wyliczonych enumeratywnie w § 3 pkt 1–19 oraz w stosunku do: osoby podejrzanej, oskarżonego, pokrzywdzonego lub innej osoby, która może mieć związek ze sprawcą lub z grożącym przestępstwem. Wymienione przesłanki muszą zachodzić kumulatywnie, brak którejkolwiek czyni kontrolę nielegalną, a zatem informacja uzyskana w toku stosowanej kontroli rozmów nie może stanowić dowodu w postępowaniu karnym. Podśluch procesowy może być również zarządzony postanowieniem sądu w ramach czynności niecierpiących zwłoki (art. 308 k.p.k.).

Pierwotne granice przedmiotowe podśluchu procesowego zostały istotnie poszerzone ustawą nowelizującą z dnia 1 lipca 2003 r. i obecnie obejmują – obok przestępstwa rozboju, kradzieży rozbójniczej – również wymuszenie rozbójnicze (art. 282 k.p.k.); fałszowanie pieniędzy oraz obrót fałszywymi pieniędzmi, środkami lub instrumentami płatniczymi albo zbywalnymi dokumentami uprawniającymi do otrzymania sumy pieniężnej, towaru, ładunku albo wygranej rzeczowej albo zawierającymi obowiązek wypłaty kapitału, odsetek, udziału w zyskach lub stwierdzenie uczestnictwa w spółce (pkt 12); handel narkotykami, ale także wytwarzanie, przetwarzanie, obrót i przemysł środków odurzających, prekursorów, środków zastępczych lub substancji psychotropowych (pkt 13); nieobjęte przepisami procedury karnej do tej pory przestępstwa łapownictwa i płatnej protekcji (pkt 17); jak również stręczycielstwa, kuplerstwa i sutenerstwa (pkt 18)⁷. Katalog przestępstw wymienionych w art. 237 § 3 k.p.k. uzupełniono po raz kolejny wraz z ustawą nowelizującą z dnia 23 listopada 2004 r. (o punkt 19) o przestępstwa określone w rozdziale XVI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) oraz w art. 5–8 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego sporządzonego w Rzymie dnia 17 lipca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78, poz. 708)⁸, tj. o przestępstwa ludobójstwa, zbrodnie przeciwko ludzkości, zbrodnie wojenne. Ostatnia zmiana granic przedmiotowych podśluchu procesowego została wprowadzona ustawą z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych i obecnie obejmuje przestępstwa szpiegostwa lub ujawniania informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” (pkt 10)⁹.

W związku z faktem, iż kontrolę i utrwalanie treści rozmów telefonicznych może zarządzić tylko sąd na wniosek prokuratora po wszczęciu postępowania przygotowawczego – kontrola procesowa bowiem ma na celu wykrycie i uzyskanie dowodów dla toczącego się postępowania lub zapobieżenie popełnienia nowego przestępstwa – niezbędnym

⁷ Ustawa z dnia 1 lipca 2003 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 17, poz. 155).

⁸ Ustawa z dnia 23 listopada 2004 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 240, poz. 2405).

⁹ Ustawa z dnia 2 stycznia 2011 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228).

warunkiem jej legalności jest precyzyjne i dokładne wskazanie w postanowieniu sądu o zarządzeniu kontroli rozmów, do jakiego katalogowego przestępstwa stosowana jest kontrola, kwalifikacji czynu oraz osoby, której rozmowy mają być kontrolowane z imienia i nazwiska (a jeżeli nie można podać tych informacji, to należy ją wskazać jako dysponenta określonego urządzenia służącego do komunikacji osobistej), a także samego nośnika informacji służącego do rozmów¹⁰. Z punktu widzenia konstytucyjnych i konwencyjnych gwarancji wolności i ochrony tajemnicy komunikowania się istotne jest, iż kontrolę treści rozmów można stosować tylko i wyłącznie wobec osoby wymienionej w art. 237 § 4 k.p.k. Innymi słowy, niedozwolone jest procesowe wykorzystywanie informacji pochodzących od rozmówcy spoza kręgu osób wymienionych w przepisie, ale również zakazane jest uruchamianie kontroli i utrwalania treści rozmów telefonicznych takich osób.

Oczywisty jest fakt, iż utrwaleniu podlega treść rozmowy osoby wymienionej w postanowieniu sądu prowadzonej z inną osobą. Jednak zgoda sądu wyrażona w postanowieniu obejmuje utrwalenie treści rozmowy tylko jednej osoby, zatem informacje pochodzące od drugiego rozmówcy, niewskazanego w postanowieniu, nie będą stanowiły dowodu w sprawie. Podkreślenia wymaga fakt, iż utrwalenie i procesowe wykorzystanie informacji pochodzących od rozmówcy osoby wymienionej w postanowieniu sądu może nastąpić wyłącznie po wyrażeniu przez sąd następczej zgody.

Jeżeli w trakcie stosowanego podsłuchu zmieni się kwalifikacja czynu, który już nie jest wymieniony w katalogu, kontrolę należy niezwłocznie przerwać. W przypadku gdy podczas stosowanej kontroli ujawnione zostaną dowody przestępstwa popełnionego przez osobę objętą postanowieniem sądu, lecz dotyczące przestępstw innych niż wskazane w tym postanowieniu, mogą być wykorzystane w postępowaniu karnym, pod warunkiem że w tym zakresie zostanie wydana następcza zgoda sądu na przeprowadzenie tej kontroli¹¹.

Stosowanie kontroli i utrwalanie treści rozmów w trybie następczej zgody sądu przewidziane zostało w art. 237 § 2 k.p.k. W myśl tego przepisu w wypadkach niecierpiących zwłoki kontrolę i utrwalanie rozmów telefonicznych może zarządzić prokurator, który obowiązany jest zwrócić się w terminie 3 dni do sądu o zatwierdzenie postanowienia. Sąd jest zobowiązany wydać postanowienie w przedmiocie wniosku w terminie 5 dni na posiedzeniu bez udziału stron. Termin 3 dni od ujawnienia informacji dającej podstawę zwrócenia się przez prokuratora do sądu o zatwierdzenie zgromadzonych informacji oraz rozszerzenie zakresu kontroli jest terminem maksymalnym. Oznacza to, że następcza zgoda sądu może być wyrażona w dwóch sytuacjach:

¹⁰ Teza 2 i 3 wyroku Sądu Najwyższy z dnia 3 grudnia 2008 r., V KK 195/08, OSNKW 2009, nr 2 poz. 17

¹¹ Zob. przypis 1, 22 niniejszej pracy.

zatwierdzenia postanowienia prokuratora w przedmiocie stosowania kontroli i utrwalania rozmów telefonicznych prowadzonej bez zgody sądu albo zatwierdzenia kontroli i utrwalania rozmów telefonicznych prowadzonej w szerszym zakresie niż w pierwotnym brzmieniu postanowienia sądu¹².

W piśmiennictwie wskazuje się, iż przekroczenie terminu 5-dniowego nie delegalizuje kontroli i nie stwarza obowiązku zniszczenia utrwalonych materiałów, gdyż termin ten ma dla sądu charakter instrukcyjny¹³. Nie sposób zgodzić się z tym stwierdzeniem, w świetle bowiem konstytucyjnych praw osoby podsłuchiwanej przekroczenie tego terminu jest łamaniem i wkroczeniem w jej wolności i prawa. Przyjąć zatem należy, iż jest to termin gwarancyjny. Jeżeli prokurator nie wystąpi w terminie 3 dni od ujawnienia informacji dających postawę do stosowania kontroli albo jeżeli sąd nie wyrazi zgody na zatwierdzenie postanowienia prokuratora w przedmiocie stosowania kontroli rozmów w terminie 5 dni, w konsekwencji dowód z takiego podsłuchu – jako uzyskany w sposób sprzeczny z ustawą – nie może być wykorzystany w procesie karnym, a zapisy utrwalonych rozmów należy zniszczyć (art. 238 § 3 k.p.k.).

Kontrolę i utrwalanie rozmów telefonicznych można zarządzić na okres 3 miesięcy, a w szczególnie uzasadnionych wypadkach można przedłużyć na kolejne 3 miesiące. Należy niezwłocznie przerwać kontrolę, jeżeli ustaną przyczyny, z powodu których została zarządzona, jednakże nie później niż z upływem okresu, na jaki została wprowadzona (art. 238 k.p.k.). Zgodnie z art. 239 k.p.k. można odroczyć ogłoszenie postanowienia o kontroli i utrwaleniu rozmów telefonicznych osobie, wobec której ją stosowano na czas niezbędny ze względu na dobro sprawy, ale nie później niż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. W literaturze przyjmuje się, iż „prawomocne zakończenie postępowania” to etap, na którym zastosowano kontrolę, czyli do czasu zakończenia postępowania przygotowawczego albo sądowego. Przepis ten istotnie ingeruje w podstawowe prawa podejrzanego oraz pokrzywdzonego i dlatego dalsza regulacja umożliwia zbadanie zasadności i legalności zastosowanej kontroli i utrwalenia rozmów telefonicznych poprzez złożenie zażalenia (art. 240 k.p.k.).

Konwersja czynności dowodowej w czynność operacyjno-rozpoznawczą oznacza, że wadliwa czynność dowodowa traci swój walor dowody i może być wykorzystana jako informacja o charakterze operacyjnym.

¹² J. Skorupka, *Krytycznie o stanowisku Sądu Najwyższego w kwestii legalności kontroli rozmów telefonicznych*, „Prokuratura i Prawo” 2011, nr 4, s. 5–19.

¹³ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2008 r., V KK 195/08, OSNKW 2009, nr 2 poz. 17.

Kontrola operacyjna

Kontrolę operacyjną prowadzi się w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych w zakresie nieobjętym przepisami procedury karnej¹⁴. Czynności operacyjno-rozpoznawcze mogą być prowadzone przed wszczęciem postępowania, w jego trakcie, a także po zakończeniu procesu, mają bowiem na celu zebranie informacji o działalności przestępców, ustalenie miejsca pobytu, ujawnienie nieznanymi przestępstw, poszukiwanie dowodów. Czynności te niejako są uzupełniające lub wykonawcze w stosunku do czynności procesowych. Oznacza to, że stosowanie podsłuchu procesowego i kontroli operacyjnej w świetle obowiązujących przepisów może odbywać się jednocześnie. Jednakże, jak wynika *explicite* z ustawy policyjnej, kontrola operacyjna prowadzona jest niejawnie.

Termin kontrola operacyjna został wprowadzony do ustawodawstwa po raz pierwszy nowelą z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁵, zgodnie z którą Straż Graniczna otrzymała upoważnienie do prowadzenia kontroli operacyjnej na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej. Następnie ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o Policji, ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o samorządzie powiatowym oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną¹⁶ wprowadzono ten termin do art. 19 ustawy o Policji, a także ustawą z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych¹⁷ nadano podobne uprawnienia tym służbom. W przyjętej ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ABW otrzymała identyczne uprawnienia do prowadzenia kontroli operacyjnej (podobne do tych, jakimi dysponowała Policja) w zakresie swojej właściwości, przy czym warto wspomnieć, iż takich uprawnień nie otrzymała Agencja Wywiadu (prowadzenie tej czynności możliwe jest za pośrednictwem szefa ABW).

Kontrolę operacyjną można zarządzić przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych w celu zapobieżenia, wykrycia, ustalenia sprawców, a także uzyskania i utrwalenia dowodów umyślnych przestępstw, ściganych z oskarżenia publicznego,

¹⁴ S. Waltoś, *Proces karny. Zarys systemu*, Warszawa 2008, s. 379.

¹⁵ Ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 45, poz. 498).

¹⁶ Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o Policji, ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o samorządzie powiatowym oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 100, poz. 1084).

¹⁷ Ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 45, poz. 498).

enumeratywnie wymienionych w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji¹⁸, a także podejmowanych przez służby policyjne i specjalne w celu realizacji swoich zadań (tabela 1). Zarządzenie tej kontroli zostało ograniczone zasadą subsydiarności – gdy inne środki okazały się bezskuteczne lub zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne.

Kontrolę operacyjną zarządza sąd okręgowy w drodze postanowienia na wniosek uprawnionego podmiotu. Podmiotem uprawnionym do złożenia wniosku o zarządzenie kontroli jest Komendant Główny Policji (odpowiednio: Komendant Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej) po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego lub komendant wojewódzki Policji (odpowiednio: komendant oddziału Straży Granicznej, komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej) po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora okręgowego. W przypadku innych służb uprawnienia do złożenia wniosku do sądu mają: szef ABW, szef CBA, szef SKW, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego.

Wniosek, o którym mowa, powinien zawierać: numer sprawy i jej kryptonim (jeżeli został nadany), opis przestępstwa, okoliczności uzasadniające stosowanie kontroli oraz stwierdzonej bezskuteczności innych środków, dane osoby i określenie przedmiotu kontroli oraz cel, rodzaj i czas przeprowadzonej kontroli. Ponadto wraz z wnioskiem przedstawia się materiały uzasadniające potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej. Materiały te obejmują dokumentację kontroli operacyjnej¹⁹ oraz materiały zgromadzone

¹⁸ Odpowiednio w pozostałych ustawach: art. 27 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, art. 17 ust. 1 ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, art. 9e ust. 1 ustawy o Straży, art. 36c ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej, art. 31 ust. 1 zw. z art. 5 ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, art. 31 ust. 1 ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych.

¹⁹ Dokumentację kontroli operacyjnej stanowią: wniosek Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego Policji do sądu okręgowego o zarządzenie lub przedłużenie kontroli operacyjnej; pisemna zgoda Prokuratora Generalnego lub prokuratora okręgowego na wystąpienie wyżej wymienionych organów z wnioskiem o zarządzenie lub przedłużenie przez sąd kontroli operacyjnej; postanowienie sądu okręgowego w przedmiocie zarządzenia lub przedłużenia kontroli operacyjnej; zarządzenie kontroli operacyjnej przez Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego Policji w przypadkach niecierpiących zwłoki; wniosek Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego Policji do Prokuratora Generalnego lub prokuratora okręgowego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli w przypadkach niecierpiących zwłoki; pisemna zgoda Prokuratora Generalnego lub prokuratora okręgowego na zarządzenie przez Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego Policji kontroli operacyjnej w przypadkach niecierpiących zwłoki; postanowienie sądu okręgowego w przedmiocie kontynuowania kontroli operacyjnej zarządzanej przez Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego Policji w przypadkach niecierpiących zwłoki; zażalenie Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego Policji na postanowienie sądu okręgowego w przedmiocie kontroli; notatka urzędowa z przeprowadzonej kontroli operacyjnej sporządzona przez policjanta prowadzącego sprawę; zarządzenie Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego Policji o protokolarnym, komisyjnym zniszczeniu materiałów uzyskanych w trakcie kontroli operacyjnej; protokół komisyjnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej (§ 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia

podczas stosowania kontroli: nośniki, na których utrwalone zostały treści rozmów telefonicznych lub innych przekazów informacji albo treści korespondencji, albo zawartości przesyłek; kopie wykonane z tych z nośników; dokumenty sporządzone na podstawie informacji utrwalonych na nośnikach i kopiach²⁰. Sąd wyda zgodę na kontrolę tylko w takim zakresie przedmiotowym i podmiotowym, którego dotyczy wnioski (art. 19 ust. 15 ustawy o Policji w zw. z art. 393 § 1 k.p.k.)²¹.

Kontrola operacyjna może być również stosowana w przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstw enumeratywnie wyliczonych w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji. W tym przypadku Komendant Główny Policji lub komendant wojewódzki Policji po uzyskaniu pisemnej zgody od Prokuratora Generalnego lub prokuratora okręgowego może zarządzić kontrolę operacyjną, jednocześnie zwracając się z wnioskiem do sądu okręgowego właściwego miejscowo o wydanie postanowienia w tej sprawie. Na etapie kontroli prokuratorskiej powinny być eliminowane wszystkie wnioski organów Policji niemieszczące się w wypadkach niecierpiących zwłoki. Sąd jest zobowiązany wydać postanowienie co do legalności kontroli operacyjnej w terminie 5 dni od dnia wydania zarządzenia. W wypadku przekroczenia terminu 5-dniowego do złożenia wniosku o wydanie postanowienia w tej sprawie albo nieudzielenia przez sąd zgody organ zarządzający jest zobligowany wstrzymać kontrolę operacyjną oraz dokonać protokolarnego i komisarycznego zniszczenia materiałów zgromadzonych w czasie jej stosowania.

W orzecznictwie przyjęło się, iż uzyskane w czasie kontroli operacyjnej dowody popełnienia przestępstw (określonych w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji) przez osobę inną niż objęta postanowieniem wydanym na podstawie art. 19 ust. 2 tej ustawy albo popełnionych wprawdzie przez osobę objętą postanowieniem, ale dotyczące przestępstw innych niż wskazane w tym postanowieniu, mogą być wykorzystane w postępowaniu przed sądem (art. 393 § 1 zdanie pierwsze k.p.k.) pod warunkiem, że w tym zakresie zostanie wyrażona następcza zgoda sądu na przeprowadzenie kontroli operacyjnej (art. 19 ust. 3 ustawy o Policji)²². Sąd również w przypadku wyrażenia zgody następczej jest uprawniony do kontroli legalności wniosku Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego Policji o stosowanie kontroli operacyjnej. W sytuacji zastosowania kontroli

10 czerwca 2011 r. w sprawie sposobu dokumentowania prowadzonej przez Policję kontroli operacyjnej, przechowywania i przekazywania wniosków, zarządzeń i materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli, a także przetwarzania i niszczenia tych materiałów, Dz. U. Nr 122).

²⁰ § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 czerwca 2011 r. w sprawie sposobu dokumentowania prowadzonej przez Policję kontroli operacyjnej, przechowywania i przekazywania wniosków, zarządzeń i materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli, a także przetwarzania i niszczenia tych materiałów (Dz. U. Nr 122).

²¹ D. Drązewicz, *Zgoda następcza sądu na stosowanie kontroli operacyjnej*, „Prokuratura i Prawo” 2009, nr 1, s. 87–101.

²² Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 6/07.

operacyjnej nieobejmującej przypadku niecierpiącego zwłoki powinna ona być uznana za wykraczającą poza granice legalności kontroli. Brak stwierdzenia przesłanek przypadku niecierpiącego zwłoki może mieć miejsce w razie: uchybienia terminom do wyrażenia zgody, złamania zasady subsydiarności oraz braku uprzedniego zarządzenia właściwego organu i pisemnej zgody prokuratora (Generalnego lub okręgowego), co powinno wiązać się z odmową wyrażenia zgody następczej przez sąd. Nie jest dopuszczalne wydanie przez sąd zgody następczej w celu „zalegalizowania” materiałów zebranych podczas kontroli nieobjętej pierwotną zgodą, np. gdy po 3-miesięcznej kontroli organ policji wystąpi o wydanie zezwolenia na kontrolę operacyjną w innej sprawie.

Wykorzystanie w procesie materiałów zebranych z naruszeniem zasad zawartych w art. 19 ust. 3 ustawy o Policji jest procesowo niedozwolone²³. W literaturze można natrafić na niewłaściwe poglądy - materiały zebrane podczas kontroli, wykraczające poza pierwotną zgodę, są legalne pomimo braku zgody następczej²⁴. Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu do wyroku z dnia 12 grudnia 2005 r. uznał, iż materiały zebrane w sytuacji, o której mowa w art. 19 ust. 3 ustawy o Policji, a następnie (po pięciu dniach za zgodą sądu) zachowane, nie mogą uchodzić za materiały znajdujące się w zasobie nielegalnym. Od momentu wyrażenia następczej zgody sądu zasób ten jest legalny i może być, od tego momentu, także wykorzystany procesowo²⁵.

Ustawodawca również ograniczył temporalnie stosowanie kontroli operacyjnej, która może być zarządzona na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Jeżeli nie ustały przyczyny kontroli operacyjnej, sąd okręgowy może na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego Policji, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, jednorazowo przedłużyć na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące kontrolę. Po upływie tych okresów, w uzasadnionych przypadkach, jeżeli podczas stosowanej kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, sąd okręgowy może wydać postanowienie o stosowaniu kontroli operacyjnej przez czas oznaczony. Stosowana kontrola operacyjna powinna być zakończona nie później niż z upływem okresu, na który została wprowadzona bądź po ustaniu przyczyn jej zarządzenia.

Jeżeli zgromadzone dowody uzyskane w wyniku stosowanej kontroli operacyjnej pozwalają na wszczęcie postępowania karnego, Komendant Główny Policji lub komendant wojewódzki Policji przekazuje zgromadzone materiały właściwemu prokuratorowi w razie potrzeby z wnioskiem o wszczęcie postępowania. W przypadku kiedy

²³ A. Lach, B. Sitkiewicz, *Glosa do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 6/07*, „Prokuratura i Prawo” 2007, nr 10, s. 149.

²⁴ A. Lach, B. Sitkiewicz, *op. cit.*, s. 150–151.

²⁵ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 r., OTK-A 2005, nr 11, poz. 132.

zgromadzone materiały nie zawierają dowodów warunkujących wszczęcie postępowania, po upływie 2 miesięcy podlegają zniszczeniu. Waler procesowy mają tylko te materiały, które zostały zebrane z zachowaniem przepisów regulujących kontrolę operacyjną.

W Polsce uprawnienia do stosowania kontroli operacyjnej ma obecnie aż 9 służb policyjnych i specjalnych. Podlegają one różnym centralnym organom: premierowi (ABW, CBA i AW), ministrowi obrony narodowej (SKW, SWW, ŻW), ministrowi spraw wewnętrznych (Policja, Straż Graniczna) i ministrowi finansów (wywiad skarbowy).

Jak wynika ze sprawozdania Prokuratora Generalnego, kontrolę operacyjną zastosowano w roku 2013 wobec 4278 osób, z czego w 82% przypadkach prowadziła ją Policja. Wynika to z faktu, iż policja w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych ma znacznie szerszy zakres przedmiotowy stosowania kontroli operacyjnej niż w ramach podsłuchu procesowego²⁶. Celem czynności operacyjno-rozpoznawczych jest zapobieżenie popełnieniu przestępstwa oraz wykrycie sprawcy przestępstwa już popełnionego, co oznacza, że Policja może podsłuchiwać, podglądać, czytać korespondencje osób, które przestępstwa nie jeszcze nie popełniły i mogą nigdy nie popełnić. Policja po ostatnich nowelizacjach ustawy otrzymała upoważnienie do stosowania kontroli operacyjnej, która, jak wiadomo, istotnie ingeruje w konstytucyjnie zagwarantowane prawa i wolności jednostki, w celu wykrywania i zapobiegania przestępstwom, przede wszystkim występkom zagrożonym karą nawet miesiąca pozbawienia wolności.

Warto podkreślić, iż regulacja procesowej kontroli i utrwalania rozmów jest w znaczącej części tożsama z instytucją kontroli operacyjnej przewidzianej w ustawie policyjnej, dlatego też pojawiły się dyskusje nad sensownością dalszego bytu procesowej kontroli rozmów²⁷.

²⁶ W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych jest możliwe ujawnienie następujących przestępstw: przeciwko życiu określonych w art. 148–150 Kodeksu karnego; nielegalnego wytwarzania, posiadania lub obrotu bronią lub amunicją, materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi lub substancjami psychotropowymi albo ich prekursorami oraz materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi; określone w art. 43–46 ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów oraz przestępstw ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych.

²⁷ S. Waltoś, *Proces karny. Zarys systemu*, Warszawa 2008, s. 372. A. Taracha, *Czynności operacyjno-rozpoznawcze aspekty kryminalistyczne i prawnodowodowe*, Lublin 2006, s. 183.

Tab. 1. Zakres przedmiotowy stosowania kontroli operacyjnej w obowiązującym ustawodawstwie.

	Policja	Straż Graniczna	Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	Centralne Biuro Antykorupcyjne	Agencja Wywiadu	Służba Kontrowywiadu Wojskowego	Służba Wywiadu Wojskowego	Żandarmeria Wojskowa	wywiad skarbowy
1.	Przestępstwa przeciwko życiu, określonych w art. 148-150 Kodeksu karnego,	Przestępstwa określone w art. 163 § 1, art. 164 § 1, art. 165 § 1, art. 166 § 1 i 2, art. 167, art. 168, art. 171, art. 172, art. 173 § 1, art. 258, art. 264 § 2 i 3 i art. 299 § 1 Kodeksu karnego,	Przestępstwa: szpiegostwa, terroryzmu, naruszenia tajemnicy państwowej i innych przestępstw godzących w bezpieczeństwo państwa,	Przestępstwa określone w art. 228-231, 250a, 258, 286, 296-297, 299, 310 § 1, 2 i 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny,	Uzyskiwanie, analizowanie, przetwarzanie i przekazywanie właściwym organom informacji mogących mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa i międzynarodowej pozycji Rzeczypospolitej Polskiej oraz jej potencjału ekonomicznego i obronnego;	Przestępstwa przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstw wojennych określonych w rozdziale XVI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.3), a także innych ustawach i umowach międzynarodowych,	Uzyskiwanie, gromadzenie, analizowanie, przetwarzanie i przekazywanie właściwym organom informacji mogących mieć istotne znaczenie dla: bezpieczeństwa, potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej, bezpieczeństwa i zdolności bojowej SZ RP, warunków realizacji przez SZ RP zadań poza granicami państwa;	Przestępstwa: przeciwko pokojowi i ludzkości, przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem przestępstw określonych w art. 127-132 Kodeksu karnego,	Przestępstwa skarbowe, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznoprawnej przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,

Policja	Straż Graniczna	Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	Centralne Biuro Antykorupcyjne	Agencja Wywiadu	Służba Kontrwywiadu Wojskowego	Służba Wywiadu Wojskowego	Żandarmeria Wojskowa	wywiad skarbowy
<p>2. Przepięstwa określone w art. 134, art. 135 § 1, art. 136 § 1, art. 156 § 1 i 3, art. 163 § 1 i 3, art. 164 § 1, art. 165 § 1 i 3, art. 166, art. 167, art. 173 § 1 i 3, art. 189, art. 189a, art. 200, art. 200a, art. 211a, art. 223, art. 228 § 1 i 3-5, art. 229 § 1 i 3-5, art. 230 § 1, art. 230a § 1, art. 231 § 2, art. 232, art. 245, art. 246, art. 252 § 1-3, art. 258, art. 269, art. 280-282, art. 285 § 1, art. 286 § 1, art. 296 § 1-3, art. 296a § 1, 2 i 4, art. 299 § 1-6 oraz art. 310 § 1, 2 i 4 Kodeksu karnego,</p>	<p>Przepięstwa określone w art. 270-275 Kodeksu karnego w zakresie dokumentów uprawniających do przekraczania granicy państwowej,</p>	<p>Przepięstwa godzące w podstawy ekonomiczne państwa,</p>	<p>Przepięstwa skarbowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. d, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznoprawnej przekraczają pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314),</p>	<p>rozpoznawanie i przeciwdziałanie zagrożeniom zewnętrznym godzącym w bezpieczeństwo, obronność, niepodległość i nienaruszalność terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p>	<p>Przepięstwa przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej określonych w rozdziale XVII ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oraz takich czynów skierowanych przeciwko państwom obcym, które zapewniają wzajemność,</p>	<p>rozpoznawanie i przeciwdziałanie: militarnym zagrożeniom zewnętrznym godzącym w obronność Rzeczypospolitej Polskiej, zagrożeniom międzynarodowym terytorialnym;</p>	<p>zamach na jednostki i komórki organizacyjne Sił Zbrojnych. Uprowadzenia statku powietrznego lub wodnego,</p>	<p>Przepięstwa skarbowe, o których mowa w art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego,</p>

Policja	Straż Graniczna	Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	Centralne Biuro Antykorupcyjne	Agencja Wywiadu	Służba Kontrwywiadu Wojskowego	Służba Wywiadu Wojskowego	Żandarmeria Wojskowa	wywiad skarbowy
<p>3. Przepięstwa określone w art. 46 ust. 1, 2 i 4, art. 47 oraz art. 48 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857, z późn. zm.6)),</p>	<p>Przepięstwa skarbowe, o których mowa w art. 134 § 1 pkt 1 Kodeksu karnego skarbowego, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznej przekraczają pięćdziesięciokrotną wysokość najniższego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,</p>	<p>korupcja osób pełniących funkcje publiczne, o których mowa w art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584, z 2008 r. Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375), jeśli może to godzić w bezpieczeństwo państwa,</p>		<p>rozpoznawanie i przeciwdziałanie zagrożeniom zewnętrznym godzącym w bezpieczeństwo, obronność, niepodległość i nienaruszalność terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p>	<p>Przepięstwa określone w art. 140 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny,</p>	<p>rozpoznawanie międzynarodowego obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi oraz towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także rozpoznawanie międzynarodowego obrotu bronią masowej zagłady i zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem tej broni oraz środków jej przenoszenia;</p>	<p>Przepięstwa: zabójstwa, użycia przemocy lub groźby bezprawnej w związku z postępowaniem karnym; uprowadzenia osoby, handlu ludźmi, wymuszenia okupu.</p>	<p>Przepięstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, powodujących szkodę majątkową, jeżeli wysokość szkody przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,</p>

Policja	Straż Graniczna	Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	Centralne Biuro Antykorupcyjne	Agencja Wywiadu	Służba Kontrwywiadu Wojskowego	Służba Wywiadu Wojskowego	Żandarmeria Wojskowa	wywiad skarbowy
<p>4. Przepięstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 297–306 Kodeksu karnego, powołujących szkodę majątkową lub skierowanych przeciwko mieniu, jeżeli wysokość szkody lub wartość mienia przekracza pięćdziesięciokrotną wysokość wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,</p>	<p>Przepięstwa pozostające w związku z przekraczaniem granicy państwowej lub przemieszczaniem przez granicę państwową towarów oraz wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczenia znakami akcyzy, jak również przedmiotów określonych w przepisach o broni, amunicji oraz o materiałach wybuchowych, a także o przeciwdziałaniu narkomanii,</p>	<p>w zakresie produkcji i obrotu towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa,</p>		<p>ochrona zagranicznych przedstawicielstw Rzeczypospolitej Polskiej i ich pracowników przed działaniami obcych służb specjalnych i innymi działaniami mogącymi przynieść szkodę interesom Rzeczypospolitej Polskiej;</p>	<p>Przepięstwa określone w art. 228–230 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, jeżeli mogą one zagrażać bezpieczeństwu lub zdolności bojowej SZ RP lub innych jednostek organizacyjnych MON,</p>	<p>rozpoznawanie i analizowanie zagrożeń występujących w rejonach napięć, konfliktów i kryzysów międzynarodowych mających wpływ na obronność państwa oraz zdolność bojową SZ RP, a także podejmowanie działań mających na celu eliminowanie tych zagrożeń;</p>	<p>Przepięstwa przyjęcia lub udzielenia korzyści majątkowej lub jej obietnicy w związku z pełnieniem funkcji publicznej</p>	<p>Przepięstwa przeciwko mieniu, jeżeli wartość mienia przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,</p>

Policja	Straż Graniczna	Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	Centralne Biuro Antykorupcyjne	Agencja Wywiadu	Służba Kontrwywiadu Wojskowego	Służba Wywiadu Wojskowego	Żandarmeria Wojskowa	wywiad skarbowy
<p>5. Przepięstwa skarbowe, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznoprawnej przekraczają pięćdziesięciokrotną wysokość najniższego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,</p>	<p>Przepięstwa określonego w art. 147 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach,</p>	<p>nielegalnego wytwarzania, posiadania i obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, bronią masowej zagłady oraz środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, w obrocie międzynarodowym oraz ściganie ich sprawców;</p>		<p>zapewnienie ochrony kryptograficznej łączności z polskimi placówkami dyplomatycznymi i konsularnymi oraz poczty kurterskiej;</p>	<p>Przepięstwa przeciwko ochronie informacji określonych w rozdziale XXXIII ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, jeżeli mogą one zagrażać bezpieczeństwu lub zdolności bojowej SZ RP lub innych jednostek organizacyjnych MON, a także takich czynów skierowanych przeciwko państwowym obcym, które zapewnają wzajemność,</p>	<p>prowadzenie wywiadu elektronicznego na rzecz SZ RP oraz przedsięwzięć z zakresu kryptoanalizy i kryptografii;</p>	<p>udział w zorganizowanej grupie przestępczej; nielegalne wyrabianie, posiadanie lub handel bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi lub psychotropowymi albo materiałami jądrowymi lub substancjami trującymi,</p>	<p>przyjmowanie lub wręczenie korzyści majątkowej w związku z pełnioną funkcją publiczną lub funkcją związaną ze szczególną odpowiedzialnością,</p>

6.	Przestępstwa skarbowe, o których mowa w art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego,	Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	Centralne Biuro Antykorupcyjne	Agencja Wywiadu	Służba Kontrwywiadu Wojskowego	Służba Wywiadu Wojskowego	Żandarmeria Wojskowa	wywiad skarbowy
	Przestępstwa określone w art. 228, 229 i 231 Kodeksu karnego, popełnionych przez funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych,			rozpoznawanie międzynarodowego terroryzmu, ekstremizmu oraz międzynarodowych grup przestępczości zorganizowanej;	Przestępstwa określone w art. 33 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 194),	współdziałanie w organizowaniu polskich przedstawicielstw wojskowych za granicą;	bezwzględne ujawnienie lub wykorzystanie informacji niejawnych o klawizurze tajności „tajne” i „ściśle tajne”,	Przestępstwa ściągane na mocy umów i porozumień międzynarodowych,

Policja	Straż Graniczna	Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	Centralne Biuro Antykorupcyjne	Agencja Wywiadu	Służba Kontrwywiadu Wojskowego	Służba Wywiadu Wojskowego	Żandarmeria Wojskowa	wywiad skarbowy
7. nielegalne wytwarzanie, posiadanie lub obrót bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi lub substancjami psychotropowymi albo ich prekursorami oraz materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi,	Przestępstwa określone w art. 229 Kodeksu karnego, popełnionych przez osoby niebędące funkcjonariuszami lub pracownikami Straży Granicznej w związku z wykonywaniem czynności służbowych przez funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej,			rozpoznawanie międzynarodowego obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi oraz towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także rozpoznawanie międzynarodowego obrotu bronią masowej zagłady i zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem tej broni oraz środków jej przenoszenia;	Przestępstwa związane z działalnością terrorystyczną oraz innych niż wymienione w lit. a-f, godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, SZ RP oraz jednostek organizacyjnych MON, a także państw, które zapewnijają wzajemność;	uczestniczenie w planowaniu i przeprowadzaniu kontroli realizacji umów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia;	Przestępstwa dezercji z bronią lub dezercji wspólnie z innymi żołnierzami; zaboru środków walki,	

8.	Przestępstwa określone w art. 8 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554, z późn. zm.7)),	Przestępstwa określone w art. 264a Kodeksu karnego oraz art. 10 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzenia wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,	Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	Centralne Biuro Antykorupcyjne	Agencja Wywiadu	Służba Kontrwywiadu Wojskowego	Służba Wywiadu Wojskowego	Żandarmeria Wojskowa	wywiad skarbowy
					rozpoznawanie i analizowanie zagrożeń występujących w rejonach napięć, konfliktów i kryzysów międzynarodowych, mających wpływ na bezpieczeństwo państwa, oraz podejmowanie działań mających na celu eliminowanie tych zagrożeń;		podjęmowanie innych działań przewidzianych dla SWW w odrębnych ustawach, a także umowach międzynarodowych, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana.	Przestępstwa rozbójnictwa i kradzieży rozbójniczej,	

